

Morele Woede en Gender; De Woede Uiten of Onderdrukken?

Vita van Beusekom

Studentnummer: s4806158

Afdeling Psychologie, Rijksuniversiteit Groningen

PSB3A-BT15: Bachelor These

Supervisors: Prof. dr. E.H. Gordijn en H.S.M.L. Lee, Msc.

Tweede beoordelaar: Dr. H.J.E. Greijdanus

In samenwerking met: Szonja Feher, Alyssa den Hartog, Sterre Hoogterp, Maik ten Klooster en

Famke Weening

Datum: 22 april 2025

Een scriptie is een proeve van bekwaamheid voor studenten. De goedkeuring van de scriptie is het bewijs dat de student over voldoende onderzoeks- en rapportagevaardigheden beschikt om af te studeren, maar biedt geen garantie voor de kwaliteit van het onderzoek en de resultaten van het onderzoek als zodanig, en de scriptie is daarom niet per se geschikt als academische bron om naar te verwijzen. Als u meer wilt weten over het in deze scriptie besproken onderzoek en de daarop gebaseerde publicaties waarnaar u zou kunnen verwijzen, neem dan contact op met de genoemde begeleider.

Moral Anger and Gender; Express or Suppress The Anger?

Abstract¹

This exploratory study focuses on the influence of gender on the intensity of moral anger before regulating (expressing or suppressing) the anger, on the preference to express and suppress moral anger, and on the intensity of moral anger after regulation. The current literature shows inconsistencies regarding whether or not there is a gender difference in the intensity of experienced anger and in the tendency to suppress or express anger. Moreover, there is limited literature specifically addressing the relationship between gender and moral anger. A total of 364 students from Dutch universities participated in this experimental survey study. Participants read a hypothetical script in which a man makes racist comments. They were then randomly assigned to a condition in which they were asked to imagine either expressing or suppressing their anger. The results initially showed that women reported a higher intensity of anger than men, both before and after regulating their anger. However, further analysis revealed that it was not gender, but the degree to which the comments were perceived as problematic, that influenced anger intensity, both before and after expressing or suppressing the anger. Women perceived the comments as more problematic than men, which explained the initial gender difference. In addition, it was found that women preferred to express their anger more than men did, while no gender difference was found in the preference for suppressing moral anger. Finally, the intensity of anger remained the same for both men and women, regardless of whether the moral anger was expressed or suppressed. This suggests that the rebound effect, whereby suppressing anger results in greater anger, may not apply to moral anger.

Keywords: moral anger, anger regulation, gender, rebound-effect

¹ Zie bijlage A over het gebruik van AI

Samenvatting

Dit exploratieve onderzoek richt zich op de invloed van gender op de intensiteit van morele woede voor het reguleren (uiten of onderdrukken) van de woede, op de voorkeur om morele woede te uiten en te onderdrukken, en op de intensiteit van morele woede na het reguleren ervan. De huidige literatuur laat inconsistenties zien in het al dan niet optreden van een gendersverschil in de intensiteit van gevoelde woede en het onderdrukken of uiten van de woede. Hierbij komt dat er weinig literatuur is die specifiek gericht is op de relatie tussen gender en morele woede. Aan het experimentele vragenlijstonderzoek namen 364 studenten van Nederlandse universiteiten deel. De participanten lazen een ingebeeld script waarin een man racistische opmerkingen maakt. Vervolgens werden ze willekeurig toegewezen aan een conditie waarin ze zich moesten inbeelden de woede te uiten of te onderdrukken. De resultaten lieten aanvankelijk zien dat vrouwen een hogere woede-intensiteit hadden dan mannen, zowel voor als na het reguleren van de woede. Echter, uit verdere analyse bleek dat niet gender, maar de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden ervaren, van invloed was op de woede-intensiteit, zowel voor als na het uiten of onderdrukken van de woede. Vrouwen beoordeelden de opmerkingen als problematischer dan mannen, wat het aanvankelijke gendersverschil verklaarde. Daarnaast werd er aangetoond dat vrouwen meer dan mannen de voorkeur gaven aan het uiten van de woede, maar dat er geen gendersverschil is in de voorkeur om de morele woede te onderdrukken. Tot slot werd er aangetoond dat de woede-intensiteit hetzelfde bleef voor zowel mannen als vrouwen, ongeacht of de morele woede werd geuit dan wel onderdrukt. Dit betekent dat het *rebound*-effect, dat suggereert dat het onderdrukken van woede resulteert in meer woede, mogelijk niet opgaat voor morele woede.

Trefwoorden: morele woede, woede-regulatie, gender, rebound-effect

Morele Woede en Gender; De Woede Uiten of Onderdrukken?

Woede is een van de meest frequent gevoelde emoties op een dagelijkse basis (Schimmack & Diener, 1997). Maar wanneer voelen mensen woede? “Woede wordt vaak uitgelokt als iemand te maken krijgt met een echte of ingebeelde blokkade voor een specifiek doel, potentiële schade kan oplopen of als er rechten geschonden worden door anderen”, stellen Sullivan en Kahn (2019, p. 1). Het ontstaan van woede door het schenden van rechten, wordt gezien als morele woede. “Morele woede hangt samen met bezorgdheid over schade, de rechten van anderen, de mate waarin er sprake is van rechtvaardigheid en de mate waarin de ander verantwoordelijk heeft gereageerd” (Russell & Giner-Sorolla, 2011, p. 637). Een voorbeeld van morele woede is woede die opgewekt wordt na het zien of horen van racistische opmerkingen. Deze studie richt zich op deze vorm van woede.

Eerder onderzoek toonde aan dat er een verschil is tussen mannen en vrouwen wat betreft de emotie woede. Woede wordt namelijk gezien als een stereotypische mannelijke emotie en verdriet als een vrouwelijke (Brody & Hall, 2010; Plant, 2000). Daarbij komt dat het voelen en het uiten van woede twee verschillende dimensies van emoties zijn (Greenaway & Kalokerinos, 2019). Door de stereotypering hangt de mate waarin vrouwen hun woede uiten, af van instrumentele overwegingen, doordat het uiten ervan negatieve individuele consequenties kan hebben (Fischer & Evers, 2011; Sasse et al., 2021). Voor vrouwen en mannen kan dus de keuze om woede te uiten, verschillend zijn. Maar wat is de invloed van het onderdrukken van woede, in het bijzonder morele woede? Wordt de intensiteit groter in vergelijking met het uiten ervan? En verschillen mannen en vrouwen ook hierin? Om deze vragen te onderzoeken, is de volgende onderzoeksvraag opgesteld. “Beïnvloedt het uiten versus het onderdrukken van morele woede de gevoelde intensiteit van die woede en verschilt dit tussen mannen en vrouwen?” Als eerste wordt

in dit onderzoek bekeken of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in de intensiteit van de gevoelde morele woede voordat deze wordt gereguleerd. Vervolgens wordt bekeken of er verschillen zijn tussen mannen en vrouwen in de keuze om de morele woede te uiten of te onderdrukken. En als laatste wordt er gekeken naar het effect van het uiten of onderdrukken op de intensiteit van de morele woede.

De intensiteit van de gevoelde (morele) woede

Verschillende studies laten zien dat er geen verschillen zijn tussen mannen en vrouwen in de zelfgerapporteerde intensiteit van woede (Archer, 2004; Fischer et al., 2004; Grossman & Wood, 1993). De afwezigheid van dit verschil zou zelfs onafhankelijk zijn van cultuur en leeftijd (Archer, 2004; Fischer et al., 2004). In tegenstelling tot dit resultaat toonden Brebner (2003) en Fischer en Evers (2011) echter aan dat vrouwen woede intenser voelen dan mannen.

Fischer en Evers (2011) onderzochten dit binnen romantische relaties. In traditionele romantische relaties wordt van vrouwen verwacht dat zij zich richten op het behoud van harmonie binnen de relatie en dat ze minder macht hebben, terwijl in egalitaire relaties de verantwoordelijkheden gelijkverdeeldd zijn tussen beide partners. Fischer en Evers (2011) concludeerden dat vrouwen in beide typen relaties meer intense subjectieve woede rapporteren bij het terugdenken aan een conflict dan mannen. Daarnaast toonden ze aan dat vrouwen in traditionele relaties hun woede meer onderdrukken dan mannen, terwijl mannen in dit type relatie hun woede meer uiten. Dit verschil werd verklaard door negatieve sociale waardering die vrouwen ervaren bij het uiten van hun woede. Dit genderverschil was echter niet zichtbaar bij egalitaire relaties, waardoor er geconcludeerd werd dat de context bepalend is voor het optreden van een verschil (Fischer & Evers, 2011). De literatuur is dus verdeeld over een genderverschil in de intensiteit van de gevoelde woede. Kring (2000) bevestigt deze verdeeldheid in de

literatuur en komt tot de conclusie dat de context bepalend is voor het verschil in resultaten. Vrouwen voelen bijvoorbeeld meer woede dan mannen in de context van interpersoonlijke relaties, wat overeenkomt met Fischer en Evers (2011). Maar mannen en vrouwen voelen evenveel woede als de context bestaat uit onrechtvaardige behandeling richting anderen (Kring, 2000).

De huidige studie richt zich specifiek op morele woede, waarbij woede wordt opgewekt doordat participanten zich moeten inbeelden dat een man racistische opmerkingen maakt. In lijn met Kring (2000) zou verwacht kunnen worden dat er geen gendersverschil zal optreden. Kring (2000) baseerde zijn conclusie echter op één studie (Kring & Gordon, 1998), waarin niet alleen morele woede werd onderzocht, maar ook andere vormen van woede. Aangezien Kring (2000) zelf en Fischer en Evers (2011) concludeerden dat de context bepalend is voor het al dan niet optreden van een gendersverschil, is het moeilijk om binnen de context van deze studie een verwachting op te stellen over een mogelijk gendersverschil in de intensiteit van morele woede.

Gendersverschil in de keuze om de woede te uiten of te onderdrukken

Naast de intensiteit van de gevoelde woede is het van belang om te onderzoeken of er gendersverschil is in de keuze om de woede te uiten of onderdrukken. Zoals eerder beschreven kan voor vrouwen het uiten van hun woede negatieve consequenties hebben (Fischer & Evers, 2011; Sasse et al., 2021), omdat het gezien wordt als een stereotypische mannelijke emotie (Brody & Hall, 2010; Plant, 2000). Daarnaast worden woede-uitbarstingen van vrouwen vaak als minder acceptabel gezien dan die van mannen (Brescoll & Uhlmann, 2008), omdat deze niet passen binnen de sociale norm dat een vrouw zorgzaam en vriendelijk moeten zijn (Eagly & Wood, 2016). Dit kan ervoor zorgen dat vrouwen vaker hun woede onderdrukken (Heilman, 2001; Rudman, 1998). In overeenstemming hiermee vonden Evers et al. (2005), Fischer en Evers

(2011) en Kwon et al. (2013) dat mannen vaker hun woede uiten dan vrouwen en dat vrouwen vaker hun woede onderdrukken dan mannen. Verscheidene andere studies tonen aan dat er geen significante verschillen zijn tussen mannen en vrouwen in het uiten van woede (Aldrich & Tenenbaum, 2006; Smrtnik-Vitulić & Prosen, 2016; Zoccali et al., 2007)

Het verschil in resultaten zou kunnen komen door een verschil in context en door een verschil in persoon tegen wie de woede wordt geuit (Fischer & Evers, 2011; Jack, 2001; Kring 2000; Van Breen & Barreto, 2022). Mannen voelen zich namelijk comfortabeler om hun woede te uiten richting andere mannen. En mannelijke vrienden zijn het vaakst het doelwit van de woede, vooral als het een vrouw is die de woede uit (Blier & Blier-Wilson, 1989; Fischer & Evers, 2011; Timmers et al., 1998). Zoals eerder benoemd vonden Fischer en Evers (2011) dit resultaat alleen binnen traditionele romantische relaties; bij meer egalitaire relaties was er geen gendersverschil in het uiten of onderdrukken van de woede.

De huidige studie onderzoekt of er een gendersverschil is in de keuze om morele woede te uiten of te onderdrukken. In deze studie is degene tegen wie de woede wordt geuit, een man. Hierdoor zou het kunnen dat mannen eerder de woede uiten dan vrouwen. Echter, door de grote verdeeldheid in de literatuur en de mogelijke contextafhankelijkheid van het optreden van een gendersverschil, is het moeilijk om op basis van eerdere literatuur een verwachting op te stellen over een mogelijk gendersverschil in de voorkeur om de morele woede te uiten en te onderdrukken.

Het effect van het uiten of onderdrukken op de intensiteit van de gevoelde woede

Een veel onderzocht effect dat verband kan houden met een mogelijk verschil tussen het onderdrukken en het uiten van morele woede, is het *rebound*-effect (Wegner et al., 1987). Dit effect suggereert dat het onderdrukken van gedachten resulteert in een versterking van die

gedachten (Wegner et al., 1987). Meerdere studies hebben dit effect onderzocht met verschillende emoties en kwamen tot verschillende conclusies (bijvoorbeeld; Gross & Levenson, 1993; Gross & Levenson, 1997; John & Gross, 2004; Roemer & Borkovec, 1994). De vraag die opkomt, is of dit effect optreedt bij woede en specifiek bij morele woede. Robertson et al. (2014) vonden dat door het onderdrukken van woede de intensiteit ervan toeneemt. Wat betreft morele woede vonden Sullivan en Kahn (2019) het tegenovergestelde, namelijk dat het onderdrukken leidde tot een afname in de intensiteit van de morele woede vergeleken met het onderdrukken van niet-woede gerelateerde emoties.

In het huidige onderzoek wordt onderzocht of er een genderverschil is in de intensiteit van de morele woede, nadat participanten geïnstrueerd zijn om de woede te uiten dan wel te onderdrukken. Er is weinig literatuur over het *rebound*-effect en alleen woede, en nog minder literatuur is er over dit effect en morele woede. Over de invloed van gender op dit mogelijke verband is zelfs nog minder bekend. In onderzoek over het *rebound*-effect en emoties worden namelijk vaak andere ‘negatieve’ emoties samengevoegd met woede (bijvoorbeeld Gross (2002)). Hierdoor is het lastig om voor dit onderzoek een verwachting op te stellen over het *rebound*-effect, morele woede en de invloed van gender.

Huidig onderzoek

Er zijn dus in de literatuur inconsistenties zowel over genderverschillen in de intensiteit van de gevoelde woede als over het effect van het uiten of onderdrukken van morele woede. Daarnaast is er weinig over bekend of het uiten of onderdrukken van die woede invloed heeft op de intensiteit ervan en of gender hierop van invloed is. Vanwege deze inconsistenties en de weinige literatuur worden er van tevoren geen verwachtingen opgesteld; het onderzoek zal dus exploratief zijn. In dit onderzoek wordt ten eerste onderzocht of er een verschil is tussen mannen

en vrouwen in de intensiteit van de gevoelde woede na confrontatie met iemand die neerbuigende opmerkingen maakt over Zwarte Piet, racisme en traditie. Hierbij wordt de woede-intensiteit onderzocht voordat die wordt gereguleerd. Ten tweede wordt er onderzocht of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in hun voorkeur om hun woede te uiten en te onderdrukken. En als laatste wordt er onderzocht of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in de intensiteit van de gevoelde woede na het reguleren ervan. Van belang is dat er in dit onderzoek naar gekeken wordt hoe participanten zich identificeren op basis van gender en niet op basis van sekse. De term gender verwijst naar culturele en sociale verschillen en de term sekse verwijst naar biologische verschillen. Wel is het zo dat gender en sekse sterk afhankelijk van elkaar zijn en dat het hierdoor lastig is om ze volledig te onderscheiden (Riva, 2021).

Methode²

Participanten en Onderzoeksdesign

In totaal namen 400 participanten deel aan deze studie. De participanten werden gerekruteerd via de eerstejaars SONA-pool van de Rijksuniversiteit Groningen en ontvingen studiepunten voor hun deelname. Daarnaast werden participanten geworven uit het persoonlijke netwerk van de onderzoekers. Zoals vooraf geregistreerd³ werden participanten uitgesloten die twee of meer aandachtcontroles niet haalden ($N = 22$), een antwoordbias vertoonden (bijvoorbeeld: extreem antwoorden of steeds dezelfde antwoordoptie kiezen zoals altijd “Helemaal mee eens”; $N = 1$), of die minder dan 50% van de items invulden die de afhankelijke variabelen meten ($N = 9$). Daarnaast werden participanten uitgesloten die minder dan vier woorden schreven bij de vraag die vroeg naar hoe ze met hun woede omgaan ($N = 1$). Ten slotte

² Zie Bijlage A over het gebruik van AI

³ Zie [AsPredicted](#)

werden ook participanten uitgesloten die de vragenlijst in minder dan vier minuten invulden om ervoor te zorgen dat ze volledig betrokken waren ($N = 0$). Dit resulteerde in een totaal van 367 participanten. Hun leeftijd varieerde van 16 jaar tot 25 jaar en ouder waarbij de meeste participanten in de categorie 19-21 jaar vielen (63,5%). Van alle participanten identificeerden 287 zich als vrouw, 77 als man, 2 als anders en 1 deelnemer wilde dit niet zeggen. Van alle participanten identificeerde 24,8% zichzelf als lid van een etnische minderheid in Nederland, terwijl 73,8% aangaf hier geen deel van uit te maken en 1,4% dit liever niet aangaf. Verder werd de participanten gevraagd naar hun politieke oriëntatie: hun gemiddelde score was 3,04 ($SD = 1.28$), wat overeenkomt met een licht linkse politieke voorkeur. Volgens een Monte Carlo-analyse (Schoemann et al., 2017) waren minimaal 360 participanten nodig om een statistische power van 0,8 te bereiken gebaseerd op verwachte correlaties van 0,3 met onze hypothesen.

Om de onafhankelijke variabelen te manipuleren, werd een experiment uitgevoerd door middel van een 2x2 tussen-participanten ontwerp. De participanten werden toegewezen aan een van de vier condities. Binnen deze condities werden (a) expressie versus onderdrukking van woede gemanipuleerd, evenals (b) hoge kosten en lage kosten scenario's⁴.

De volledige vragenlijst is te vinden in Bijlage B. De Ethische Commissie van Psychologie (ECP) van de Rijksuniversiteit Groningen keurde deze studie goed.

Procedure en Onafhankelijke Variabelen

⁴ Deze methode beschrijft een onderzoek dat bestaat uit diverse deelprojecten, waaronder het deelproject dat in deze bachelorthese wordt beschreven. Dat betekent dat niet alle manipulaties en metingen relevant zijn voor ieder deelproject. In de analyses worden alleen de bevindingen meegenomen die betrekking hebben op de onderzoeksvraag van deze bachelorthese.

De vragenlijst werd ontworpen en verspreid via de online surveysoftware Qualtrics (zie Bijlage B). De participanten kregen eerst een informatiepagina te zien over het onderzoek en de procedure. Daarna werd geïnformeerde toestemming verkregen, waarin werd aangegeven dat deelname vrijwillig was en dat participanten op elk moment mochten stoppen. Ook werden contactgegevens gedeeld, zodat participanten vragen konden stellen of zorgen konden uiten. Vervolgens werd participanten gevraagd naar hun leeftijdscategorie (16-18, 19-21, 22-24, 25 jaar of ouder), genderidentiteit (Vrouw/Man/Anders/Liever niet zeggen), etniciteit (“Beschouwt u zichzelf als een etnische minderheid in Nederland?”; Ja/Nee) en politieke oriëntatie (1 = extreem links; 7 = extreem rechts).

Vervolgens werd de zelfwaardering gemeten met behulp van de Rosenberg Self-Esteem Scale (RSES; Rosenberg, 1965), bestaande uit tien items. Deze schaal meet globale evaluaties van het zelfbeeld (bijvoorbeeld: “Ik heb een positieve houding ten opzichte van mezelf” en “Ik heb een aantal goede kwaliteiten”) ($M = 4.85$, $SD = 0.98$; $\alpha = .90$).

Daarna werd zelfexpressie gemeten met acht items, waarbij participanten aangaven in hoeverre zij het eens waren met stellingen over zichzelf (bijvoorbeeld: “Ik spreek graag uit wat ik denk.”). Deze meting is gebaseerd op items geïnspireerd door de College Self-Expression Scale (Galassi et al., 1974). Vier items waren omgekeerd gecodeerd en beschreven lage zelfexpressie (bijvoorbeeld: “Ik houd mijn mening vaak voor mezelf”), terwijl de andere vier hoge zelfexpressie beschreven (bijvoorbeeld: “Ik ben niet bang om in het openbaar mijn mening te uiten”) ($M = 4.34$, $SD = 0.81$; $\alpha = 0.80$).

Vervolgens kregen participanten informatie over Zwarte Piet vanuit het perspectief dat de zwart geschminkte afbeelding racistisch en onrechtvaardig is. Daarna werd een controlevraag gesteld over de mate waarin zij de beeltenis van Zwarte Piet als racistisch beschouwen (“Geef

aan in welke mate u het ermee eens bent dat Zwarte Piet in *blackface* racistisch is”; 1 = helemaal oneens, 7 = helemaal eens) ($M = 5.12$, $SD = 1.69$).

Daarna werden de *kosten* gemanipuleerd door participanten willekeurig toe te wijzen aan een hoge- of lage-kosten conditie (zie Bijlage B). Participanten lazen een scenario en moesten zich voorstellen dat ze zich in deze situatie bevonden. In beide scenario's werd woede opgewekt doordat iemand (Mark) neerbuigende opmerkingen maakte over Zwarte Piet, racisme en traditie. In de hoge-kostenconditie was Mark een groepslid van wie de participanten afhankelijk waren voor hun projectcijfer. Confrontatie zou het project mogelijk negatief beïnvloeden. In de lage-kostenconditie was Mark een onbekende in een café, waardoor de confrontatie waarschijnlijk geen negatieve consequenties zou hebben. In de lage-kostenconditie lieten we de participanten weten dat het confronteren van Mark geen negatieve consequenties zou hebben, terwijl in de hoge-kostenconditie we ze lieten weten dat het confronteren van Mark wel negatieve consequenties kan hebben. De kostenmanipulatie werd aan het einde gecontroleerd (bijvoorbeeld: “Weet je nog wie Mark is?”). Na de kostenmanipulatie werden de woede-intensiteit, de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden ervaren (de perceptie van de participanten) en de protestintenties gemeten.

Vervolgens werd *expressie versus onderdrukking* van woede gemanipuleerd. Participanten moesten zich voorstellen dat ze woede voelden over de situatie en Mark wilden confronteren, rekening houdend met de mogelijke consequenties. In de expressieconditie moesten ze zich voorstellen hun woede te uiten, in de onderdrukkingconditie moesten ze hun woede onderdrukken (“Stel je voor dat je erg woedend bent, maar je wilt je gevoelens niet uiten in deze situatie”). In beide condities schreven participanten een korte paragraaf over hoe zij met de situatie om zouden gaan (bijvoorbeeld: “Hoe zou je je woede onderdrukken?”, “Wat zou je

zeggen en/of doen in deze situatie?”). Om ervoor te zorgen dat participanten zich voldoende inleefden werd een timer van 30 seconden ingesteld, voordat de participanten naar de volgende vraag konden. De regulatiemanipulatie werd gecontroleerd met een zes-item schaal (bijvoorbeeld: “Ik kon mijn woede openlijk uiten”, “Ik moest mijn gevoelens van woede onderdrukken”) ($M = 3.66$, $SD = 1.85$, $\alpha = .94$). Van de zes items werden er drie die tegenovergesteld geformuleerd waren, gehercodeerd. Na de regulatiemanipulatie werd de woede-intensiteit nogmaals gemeten.

Na de scenario's werden participanten gevraagd naar hun beoordeling van onrechtvaardigheid, emoties en hun intenties tot collectieve actie. Daarnaast werd gecontroleerd in welke kostenconditie ze zaten door te vragen welke rol Mark speelde (zie Bijlage B). Tot slot bevatte de vragenlijst drie aandachtchecks om onoplettende participanten op te sporen.

Participanten werden bedankt en kregen een debriefing.

Afhankelijke Variabelen

Alle afhankelijke variabelen werden gemeten op een 7-punt Likertschaal (1 = helemaal oneens, 7 = helemaal eens), tenzij anders vermeld.

Emoties

Emoties werden twee keer gemeten: eenmaal na de kostenmanipulatie en eenmaal na de reguleringsmanipulatie. In de eerste meting van emoties werd aan de participanten gevraagd: “In welke mate zou je de volgende emoties ervaren naar aanleiding van wat Mark zei?”. In de tweede meting van emoties werd gevraagd: “Hoe voel je je op dit moment?”. Participanten konden hun mate van instemming aangeven op een 7-punt Likertschaal (1 = helemaal niet; 7 = zeer sterk). Twintig emoties werden gemeten, waarvan twee items specifiek voor woede (“Boos” en “Verontwaardigd”; $M1 = 4.30$, $SD = 1.70$; $M2 = 3.78$, $SD = 1.76$). Schuldgevoel werd

gemeten met twee items (“Schuldig” en “Beschaamd”; $M1 = 2.36$, $SD = 1.57$; $M2 = 2.82$, $SD = 1.74$). De overige emoties waren bedoeld als filler items.

Perceptie van de opmerkingen

De mate waarin Marks opmerkingen als moreel problematisch werden gezien werd gemeten met vier items (bijvoorbeeld: “Wat Mark zei is sterk problematisch”) ($M = 5.59$, $SD = 1.27$, $\alpha = .90$). Deze meting vond plaats na de kostenmanipulatie. De items zijn door de onderzoekers geconstrueerd.

Protestintenties

Protestintenties werden gemeten met acht items (bijvoorbeeld: “Ik zou Mark confronteren” en “Ik zou negeren wat hij zei”) ($M = 4.82$, $SD = 0.96$, $\alpha = .72$). Van de acht items werden er vijf, die tegenovergesteld geformuleerd waren, gehercodeerd. Deze meting vond plaats na de kostenmanipulatie. De items zijn door de onderzoekers geconstrueerd.

Mate van onrechtvaardigheid

De mate van ervaren onrechtvaardigheid werd gemeten met zes items, geïnspireerd op de Social Justice Scale (SJS) door Torres-Harding et al. (2011). De schaal meet de subjectieve perceptie van onrechtvaardigheid of oneerlijkheid van de participanten (bijvoorbeeld: “Marks opmerkingen laten duidelijk zien dat mensen van kleur oneerlijk worden behandeld”) ($M = 5.45$, $SD = 1.06$, $\alpha = .87$). Er werd een nieuwe schaal gecreëerd die rekening houdt met twee gehercodeerde items. Deze meting vond plaats na de emotieregulatiemanipulatie.

Collectieve Actie Intenties

De schaal voor collectieve actie meet de bereidheid van participanten om in de toekomst collectieve actie te ondernemen in reactie op de context van deze studie. De volledige vragenlijst bestaat uit 11 stellingen die zijn gecategoriseerd als ofwel niet-normatief (bijvoorbeeld: “Ik zou

publieke afbeeldingen of advertenties die Zwarte Piet ondersteunen, promoten of afbeeldingen bekladden of vernielen”) ($M = 1.73$, $SD = 0.96$ $\alpha = .80$) of normatief (bijvoorbeeld: “Ik zou een petitie tegen Zwarte Piet ondertekenen”) ($M = 3.95$, $SD = 1.54$, $\alpha = .82$). Analyse toonde aan dat de 8 items, exclusief de controlevragen, die gebruikt zijn om collectieve actie te meten, een betrouwbaarheid van .85 hadden ($M = 2.84$, $SD = 1.11$). De stellingen zijn gebaseerd op de *Belief-aligned Collective Action (BCA)* schaal (Cervone et al., 2023) en verschillende studies over normatieve en non-normatieve acties (Imhoff et al., 2021; Tausch et al., 2011; Zúñiga et al., 2023). Deze meting vond plaats na de emotieregulatiemanipulatie.

Resultaten

Van tevoren zijn er dus geen verwachtingen opgesteld voor dit onderzoek. Het onderzoek bekijkt ten eerste of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in de intensiteit van de gevoelde woede, voordat deze wordt gereguleerd. Ten tweede wordt er bekeken of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in hun voorkeur om hun woede te uiten en te onderdrukken. En als laatste wordt er bekeken of er een verschil is tussen mannen en vrouwen in de intensiteit van de gevoelde woede na het uiten of het onderdrukken ervan⁵.

Manipulatie check

Om de regulatiemanipulatie⁶ te onderzoeken werd er een 2 (reguleren: Expressie vs. Onderdrukken) x 2 (Gender: Man vs. Vrouw) *Analysis of Variance* (ANOVA) uitgevoerd om te

⁵ In deze studie zijn uitsluitend participanten meegenomen die zich specifiek identificeren als mannen of vrouwen.

⁶ De kostenmanipulatie is niet meegenomen als factor in de Anova, omdat dit geen onderdeel is van deze studie. Dit onderzoek is onderdeel van een bredere project, waar de kostenmanipulatie deel van uitmaakt.

onderzoeken of de manipulatie van het reguleren van invloed was op het gevoel dat de participanten hun woede konden uiten. De analyse liet een hoofdeffect zien voor het reguleren, $F(1, 358) = 168.43, p < .001, \eta^2p = .32$. Participanten in de expressieconditie ($M = 5.02, SE = 0.15$) hadden meer het gevoel hun woede te kunnen uiten dan participanten in de onderdrukkingsconditie ($M = 2.55, SE = 0.12$). Daarnaast liet de analyse een hoofdeffect zien voor gender, $F(1, 358) = 5.68, p = .02, \eta^2p = .02$. Mannen ($M = 4.00, SE = 0.17$) hadden meer het gevoel hun woede te kunnen uiten dan vrouwen ($M = 3.55, SE = 0.09$). De kleine effectgrootte toont aan dat het verklarende percentage van de variantie klein is. Daarnaast was er geen significant interactie-effect, $F(1, 358) = .92, p = .34, \eta^2p = .003$. De invloed van de regulatiemanipulatie verschilde niet tussen mannen en vrouwen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de manipulatie werkte zoals bedoeld.

Assumpties

Voor alle t-toetsen geldt dat de data onafhankelijk waren van elkaar en werden gemeten op intervalniveau. De normaliteitsassumptie was in alle gevallen geschonden. Volgens de centrale limietstelling is de onafhankelijk t-test bij een steekproef groter dan 30 echter robuust tegen schendingen van de normaliteit (Agresti, 2018, p. 187).

Voor de ANOVA geldt dat ook hier de data onafhankelijk waren van elkaar en werden gemeten op intervalniveau. Ook was er sprake van een schending van de normaliteit, maar ANOVA is redelijk robuust tegen afwijkingen van de normaliteit bij een grote steekproef (Agresti, 2018, p. 355). Daarnaast waren de varianties van de verschillende groepen gelijk, $F(3,360) = 1.70, p = .17$. Als laatste waren er geen outliers.

De intensiteit van de gevoelde woede voor het reguleren

De onafhankelijke t-toets liet zien dat vrouwen ($M = 4.56$, $SD = 1.56$) significant meer woede rapporteerden dan mannen ($M = 3.37$, $SD = 1.89$), $t(105) = 5.08$, $p < .001$. De grootte van dit verschil tussen mannen en vrouwen was medium tot groot ($d = .73$). De Levene's test liet zien dat de variantie tussen de mannen en vrouwen ongelijk was, $F(1, 362) = 10.5$, $p < .001$. Hierdoor is de t-toets zonder aanname van gelijke varianties gebruikt.

Voorkeur om woede te onderdrukken of te uiten

De onafhankelijke t-toets liet zien dat vrouwen ($M = 4.22$, $SD = 1.65$) significant meer de voorkeur gaven aan het uiten van hun woede dan mannen ($M = 3.69$, $SD = 1.89$), $t(109) = 2.26$, $p = .03$. De grootte van dit verschil tussen mannen en vrouwen was klein tot medium ($d = .31$). De Levene's test liet zien dat de variantie tussen mannen en vrouwen ongelijk was, $F(1, 362) = 8.92$, $p = .003$, waardoor de t-toets zonder aanname van gelijke varianties is gebruikt.

Daarnaast liet de onafhankelijke t-toets zien dat er geen verschil was tussen mannen ($M = 3.44$, $SD = 1.75$) en vrouwen ($M = 3.29$, $SD = 1.79$) in de voorkeur om hun woede te onderdrukken, $t(362) = .68$, $p = .50$. De Levene's test was hier niet significant, dus hier is wel de t-toets met gelijke varianties gebruikt.

Het effect van het uiten of onderdrukken op de intensiteit van de gevoelde woede

Een 2 (reguleren: Expressie vs. Onderdrukken) x 2 (Gender: Man vs. Vrouw) *Analysis of Variance* (ANOVA) liet zien dat er een hoofdeffect was van gender, $F(1, 360) = 16.00$, $p < .001$, $\eta^2p = .04$. Vrouwen ($M = 3.97$, $SE = 0.10$) rapporteerden significant meer woede, ongeacht het uiten of onderdrukken ervan, dan mannen ($M = 3.07$, $SE = 0.20$). Er werd geen hoofdeffect gevonden voor het reguleren van woede, $F(1, 360) = 2.65$, $p = .11$, $\eta^2p = .007$. Dus het onderdrukken ($M = 3.34$, $SE = 0.15$) of uiten ($M = 3.70$, $SE = 0.17$) van woede had geen invloed op de intensiteit ervan. Als laatste was ook het interactie-effect niet significant, $F(1, 360) = .30$, p

= .59, $\eta^2p = .001$. De invloed van het uiten of onderdrukken op de woede-intensiteit verschilde dus niet voor mannen en vrouwen.

Perceptie van de opmerkingen

De onafhankelijke t-toets liet zien dat vrouwen ($M = 5.67$, $SD = 1.21$) de opmerkingen van Mark significant meer problematisch vonden dan mannen ($M = 5.27$, $SD = 1.43$), $t(362) = 2.48$, $p = .01$. De grootte van dit verschil tussen mannen en vrouwen was klein tot medium ($d = .32$). De Levene's test liet zien dat de variantie tussen de mannen en vrouwen ongelijk was, $F(1, 362) = 5.85$, $p = .02$. Hierdoor is de t-toets zonder aanname van gelijke varianties gebruikt.

Er werd een univariate covariantieanalyse (ANCOVA) van de invloed van gender op woede-intensiteit, met de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien als covariaat, uitgevoerd. Dit werd gedaan om te onderzoeken of de perceptie van de participanten over de opmerkingen invloed had op de relatie tussen gender en woede-intensiteit, voordat participanten aan een regulatieconditie werden toegewezen. De analyse liet zien dat het model significant was, $F(3, 360) = 111.68$, $p < .001$, met een verklarende variantie van 48.2%, wat aangeeft dat een groot deel van de variantie van de woede-intensiteit werd verklaard door de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien. Daarnaast toonde de analyse een hoofdeffect voor de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien, $F(1, 360) = 215.26$, $p < .001$. Naarmate de participanten de opmerkingen problematischer vonden, rapporteerden zij een hogere mate van woede. Het hoofdeffect van gender was niet significant, $F(1, 360) = 0.88$, $p = .35$. Mannen en vrouwen rapporteerden evenveel woede als de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden gevonden, meegenomen werd als covariaat. Ook was het interactie-effect tussen gender en de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden

gezien, niet significant, $F(1, 360) = 0.16, p = .69$. Dus zowel mannen als vrouwen rapporteerden meer woede als ze de opmerking problematisch vonden.

Als laatste werd er een ANCOVA van de invloed van gender op woede-intensiteit na regulatie, met de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien als covariaat, uitgevoerd. Dit werd gedaan om te onderzoeken of de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden ervaren, invloed had op de relatie tussen gender en woede-intensiteit, nadat participanten aan een regulatieconditie werden toegewezen. De 2 (gender) x 2 (regulatie) ANCOVA liet zien dat het model significant was, $F(6, 357) = 29.73, p < .001$, waarvan de variantie in de woede-intensiteit verklaard wordt met 33.3%. Het hoofdeffect voor de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien was significant, $F(1, 357) = 119.35, p < .001$. Naarmate de participanten de opmerkingen problematischer vonden, rapporteerden zij een hogere mate van woede. Daarnaast liet de analyse zien dat het hoofdeffect van gender niet significant was, $F(1, 357) = .95, p = .33$. Mannen en vrouwen rapporteerden evenveel woede wanneer de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden gevonden, werd meegenomen als covariaat. Ook was het hoofdeffect van reguleren niet significant, $F(1, 357) = .47, p = .50$. Zowel de participanten die de woede moesten onderdrukken als de participanten die de woede moesten uiten, rapporteerden evenveel woede wanneer de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden gevonden meegenomen werd als covariaat. Het interactie-effect tussen gender en de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien, was niet significant, $F(1, 357) = .03, p = .85$. Ook was het interactie-effect tussen reguleren en de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden gezien, niet significant, $F(1, 357) = .04, p = .85$. Tot slot was de driewegsinteractie tussen gender, reguleren en de mate

waarin de opmerkingen als problematisch worden ervaren, niet significant, $F(1, 357) = .02, p = .89$.

Discussie

Dit onderzoek had als doel om beter inzicht te krijgen in de invloed van gender zowel op de intensiteit van de gevoelde woede voor het reguleren, als op de voorkeur om de woede te uiten en te onderdrukken, als op de woede-intensiteit na het reguleren ervan. Wat betreft de invloed van gender op de intensiteit van de woede, vonden we dat vrouwen meer woede ervaarden dan mannen, zowel voor als na het reguleren van de woede. Dit gendersverschil kan echter verklaard worden door de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden ervaren. Wat blijkt, is dat niet het zijn van een man of een vrouw van invloed is op de woede-intensiteit, maar de perceptie van de opmerkingen. En vrouwen vonden de opmerkingen problematischer dan mannen. Deze bevinding is in lijn met de definitie van woede van Sullivan en Kahn (2019), namelijk dat woede wordt uitgelokt als iemand te maken krijgt met het schenden van rechten door anderen (Sullivan & Kahn, 2019, p. 1). Eerder onderzoek, zoals Brebner (2003) en Fischer en Evers (2011) vonden wel een gendersverschil, maar namen de perceptie van de participanten over wat de woede veroorzaakt, niet mee in de analyses. Deze bevinding biedt daarmee nieuwe inzichten in de literatuur door aan te tonen dat, in de context van deze studie, een gendersverschil in de intensiteit van morele woede afhangt van de mate waarin de opmerkingen als problematisch worden ervaren en niet afhangt van gender op zichzelf.

Verder vonden we dat vrouwen meer de voorkeur geven aan het uiten van de morele woede dan mannen. Daarentegen werd er geen gendersverschil gevonden in de mate waarin mannen en vrouwen de voorkeur gaven aan het onderdrukken van de woede. Deze bevinding lijkt in te gaan tegen de sociale normen en genderrollen, die suggereren dat woede wordt gezien

als een stereotypische mannelijke emotie (Brody & Hall, 2010; Plant, 2000), waardoor vrouwen hun woede vaker onderdrukken (Heilman, 2001; Rudman, 1998). Een mogelijke verklaring hiervoor kan zijn dat vrouwen de opmerkingen meer problematisch vonden dan mannen, waardoor zij mogelijk eerder geneigd zijn om hun woede te uiten dan mannen.

Als laatste vonden we dat de manier van reguleren van de morele woede geen invloed had op de intensiteit van de woede na het reguleren. Dus voor de intensiteit van de morele woede maakt het geen verschil of deze wordt onderdrukt dan wel wordt geuit. En daarbij kwam dat hierin geen verschil was tussen mannen en vrouwen. Dus voor zowel mannen als vrouwen veranderde de woede-intensiteit niet als de woede werd geuit vergeleken met het onderdrukken ervan. Deze resultaten suggereren dat het *rebound*-effect (Wegner et al., 1987), namelijk dat het onderdrukken van de morele woede leidt tot een versterking van de morele woede, niet optreedt. Deze bevinding biedt nieuwe inzichten in de literatuur over het *rebound*-effect, morele woede, de regulatie van woede en gender.

Theoretische en praktische implicaties

De bevindingen bieden waardevolle toevoegingen aan de bestaande literatuur. Ten eerste laten ze het belang zien van de perceptie van een individu over wat morele woede uitlokt. De woede-intensiteit bleek niet samen te hangen met gender, maar met de mate waarin de opmerkingen als problematisch werden ervaren. De vraag die dan opkomt, is of de invloed van gender in toekomstige studies die woede-intensiteit onderzoeken, van belang is. Mogelijk is de perceptie van wat woede veroorzaakt, bepalend voor de intensiteit en is gender niet van invloed hierop. Voor vervolgonderzoek is het daarom van belang om te onderzoeken wat de perceptie is van de individuen over wat woede veroorzaakt, en of deze perceptie hetzelfde is tussen bijvoorbeeld mannen en vrouwen. Daarnaast is het voor vervolgonderzoek interessant om te

onderzoeken waarom de perceptie tussen mannen en vrouwen verschilt. Een suggestie voor vervolgonderzoek is om te onderzoeken of vrouwen meer eerdere ervaringen hebben gehad met moreel onrecht, wat ervoor kan zorgen dat zij meer alert zijn op of gevoeliger zijn voor moreel onrecht. Dat de perceptie van wat woede veroorzaakt, bepalend is voor de woede-intensiteit, heeft verschillende implicaties. Ten eerste zouden sociale normen en genderrollen, die inhouden dat woede wordt gezien als een stereotypische mannelijke emotie en verdriet als een vrouwelijke (Brody & Hall, 2010; Plant, 2000), mogelijk niet opgaan binnen de context van morele woede. Het zou kunnen dat als de perceptie van de morele woede als erg genoeg wordt ervaren, de morele woede de stereotypering kan overstijgen. Ten tweede suggereren de bevindingen dat interventies omtrent morele woede zich beter zouden kunnen richten op de perceptie van de woede dan op gender. Hierbij is er wel meer onderzoek nodig om na te gaan of het veranderen van de perceptie van de participanten de woede-intensiteit vermindert. Ten derde is het van belang om naar eerder onderzoek te kijken dat genderverschillen in woede-intensiteit onderzocht. De bevindingen tonen namelijk het belang aan van het meenemen van de perceptie van een individu. Een interessante vraag voor vervolgonderzoek is of eerder gevonden resultaten in andere studies nog opgaan als er gecontroleerd zou worden voor de perceptie van de participanten.

Tot slot bieden de bevindingen waardevolle inzichten wat betreft het *rebound*-effect. De bevindingen suggereren dat dit effect mogelijk niet optreedt bij morele woede. Het onderdrukken van de morele woede zorgde namelijk niet voor meer woede, zoals gesuggereerd wordt door het *rebound*-effect. Deze bevinding kan implicaties hebben voor vervolgonderzoek en (therapeutische) interventies die zich richten op regulatiestrategieën voor morele woede,

namelijk dat er mogelijk geen verschil in woede-intensiteit is als de woede wordt onderdrukt dan wel geuit.

Limitaties en vervolgonderzoek

Hoewel deze studie waardevolle inzichten biedt in de relatie tussen gender, morele woede en het onderdrukken vergeleken met het uiten van woede, zijn er een aantal beperkingen die in overweging genomen moeten worden. Als eerst is de ongelijke groepsgrootte een limitatie van deze studie. Aan deze studie deden in verhouding veel meer vrouwen ($N = 287$) mee dan mannen ($N = 77$), wat zorgt voor een scheve verdeling. Dit kan invloed hebben gehad op de resultaten, omdat de groep vrouwen hierdoor een onevenredig effect kan hebben gehad in de analyse in vergelijking tot de mannen. Dit kan ervoor zorgen dat de power lager was voor het vinden van een mogelijk effect bij de groep mannen, wat de betrouwbaarheid van de resultaten kan hebben beïnvloed. Daarnaast bestond de steekproef uitsluitend uit studenten van Nederlandse universiteiten, wat de generaliseerbaarheid van de resultaten kan beperken. Leeftijd en de culturele achtergrond van de participanten zouden invloed kunnen hebben op hoe en of morele woede wordt ervaren en gereguleerd. De sociale normen en genderrollen die gelden voor studenten die in Nederland studeren, kunnen anders zijn voor andere culturen en voor andere leeftijden. Voor vervolgonderzoek is het daarom interessant om te streven naar een meer gebalanceerde steekproef.

Naast de beperkingen met betrekking tot de steekproef is er ook een beperking met het gebruik van zelfrapportage als meetmethode in deze studie. Een nadeel aan deze methode is dat er sprake kan zijn van sociaal wenselijk antwoorden. Het zou kunnen dat de participanten hun woede-intensiteit, hun voorkeur om deze te onderdrukken en hun voorkeur om deze te uiten, aangepast hebben aan wat zij denken dat sociaal wenselijk is. Hierdoor kan de betrouwbaarheid

van de resultaten beperkt zijn. Tot slot maakt de huidige studie gebruik van een ingebeeld script, wat afwijkt van een situatie in het echte leven. Hierdoor kan het zijn dat de negatieve consequenties van het uiten van de morele woede anders zijn dan wanneer de morele woede wordt geuit in een echte situatie. Volgens Sasse et al. (2021) hangt namelijk voor vrouwen de mate waarin zij hun woede uiten samen met instrumentele overwegingen, doordat het uiten ervan negatieve individuele consequenties kan hebben. Hierdoor kan het zijn dat als de studie in een echte situatie plaatsvindt, vrouwen minder geneigd zijn hun morele woede te uiten vanwege de negatieve individuele consequenties. Voor vervolgonderzoek kan het daarom interessant zijn om te onderzoeken of dezelfde resultaten worden gevonden bij een experiment in een echte situatie, door middel van bijvoorbeeld een observatiestudie.

Naast de al genoemde suggesties voor aanpassingen aan de huidige studie is het voor vervolgonderzoek omtrent woede, en specifiek morele woede, interessant om dus te richten op de perceptie van wat woede veroorzaakt. Meer onderzoek is namelijk nodig om te kunnen concluderen dat de woede-intensiteit niet samenhangt met genderverschillen, maar dat de perceptie de doorslaggevende factor is. Daarnaast is het interessant voor vervolgonderzoek om zich te richten op de vraag waarom de perceptie verschilt tussen mannen en vrouwen, waarbij het onderzoek zich zou kunnen richten op eerdere ervaringen met moreel onrecht.

Conclusie

De studie onderzocht de invloed van gender op de intensiteit van morele woede voor het reguleren van de woede, de voorkeur om de morele woede te uiten en de voorkeur om deze te onderdrukken, en op de intensiteit van de morele woede na het onderdrukken of uiten. De hoofdvraag van de studie was “Hoe beïnvloedt het uiten versus het onderdrukken van morele woede de gevoelde intensiteit van die woede en verschilt dit tussen mannen en vrouwen?”. De

resultaten lieten aanvankelijk zien dat vrouwen een hogere woede-intensiteit hadden dan mannen, zowel voor als na het reguleren van de woede. Echter, uit verdere analyse bleek dat niet gender, maar de perceptie van de opmerkingen van invloed was op de woede-intensiteit, zowel voor als na het reguleren van de woede. Vrouwen beoordeelden de opmerkingen als problematischer dan mannen, wat het aanvankelijke genderverschil verklaart. Daarnaast bleek dat vrouwen meer de voorkeur gaven aan het uiten van de woede en dat er geen genderverschil is in de voorkeur de morele woede te onderdrukken. Deze bevinding is tegenstrijdig aan de bestaande sociale normen en genderrollen. Tot slot toont de huidige studie dat het *rebound*-effect mogelijk niet opgaat wat betreft morele woede. De woede-intensiteit bleef namelijk hetzelfde voor zowel mannen als vrouwen, ongeacht of de morele woede werd geuit dan wel werd onderdrukt. Concluderend biedt deze studie nieuwe interessante inzichten in de huidige literatuur.

Referenties

- Agresti, A. (2018). *Statistical methods for the social sciences* (Fifth Edition). Harlow: Pearson.
- Aldrich, N. J., & Tenenbaum, H. R. (2006). Sadness, Anger, and Frustration: Gendered Patterns in Early Adolescents' and Their Parents' Emotion Talk. *Sex Roles*, 55(11–12), 775–785. <https://doi.org/10.1007/s11199-006-9131-y>
- Archer, J. (2004). Sex Differences in Aggression in Real-World Settings: A Meta-Analytic Review. *Review Of General Psychology*, 8(4), 291–322. <https://doi.org/10.1037/1089-2680.8.4.291>
- Blier, M. J., & Blier-Wilson, L. A. (1989). Gender differences in self-rated emotional expressiveness. *Sex Roles*, 21(3–4), 287–295. <https://doi.org/10.1007/bf00289908>
- Brebner, J. (2003). Gender and emotions. *Personality And Individual Differences*, 34(3), 387394. [https://doi.org/10.1016/s0191-8869\(02\)00059-4](https://doi.org/10.1016/s0191-8869(02)00059-4)
- Brescoll, V. L., & Uhlmann, E. L. (2008). Can an Angry Woman Get Ahead? *Psychological Science*, 19(3), 268–275. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02079.x>
- Brody, L. R., & Hall, J. A. (2010). Gender, emotion, and socialization. In J. C. Chrisler & D. R. McCreary (Eds.), *Handbook of gender research in psychology* (pp. 429–454). New York: Springer. https://doi.org/10.1007/978-1-4419-1465-1_21
- Cervone, C., Suitner, C., Carraro, L., & Maass, A. (2023). An Impartial Measure of Collective Action: Development and Validation of the Belief-aligned Collective Action Scale. *European Journal of Psychological Assessment*. Online first. <https://doi.org/10.1027/1015-5759/a000762>

- Eagly, A. H., & Wood, W. (2016). Social Role Theory of Sex Differences. *The Wiley Blackwell Encyclopedia Of Gender And Sexuality Studies*, 1–3.
<https://doi.org/10.1002/9781118663219.wbegss183>
- Evers, C., Fischer, A. H., Mosquera, P. M. R., & Manstead, A. S. R. (2005). Anger and social appraisal: A “spicy” sex difference? *Emotion*, 5(3), 258–266.
<https://doi.org/10.1037/1528-3542.5.3.258>
- Fischer, A. H., & Evers, C. (2011). The Social Costs and Benefits of Anger as a Function of Gender and Relationship Context. *Sex Roles*, 65(1–2), 23–34.
<https://doi.org/10.1007/s11199-011-9956-x>
- Fischer, A. H., Mosquera, P. M. R., Van Vianen, A. E. M., & Manstead, A. S. R. (2004). Gender and Culture Differences in Emotion. *Emotion*, 4(1), 87–94. <https://doi.org/10.1037/1528-3542.4.1.87>
- Galassi, J. P., Delo, J. S., Galassi, M. D., & Bastien, S. (1974). The college self-expression scale: A measure of assertiveness. *Behavior Therapy*, 5(2), 165–171.
[https://doi.org/10.1016/s0005-7894\(74\)80131-0](https://doi.org/10.1016/s0005-7894(74)80131-0)
- Greenaway, K. H., & Kalokerinos, E. K. (2019). The Intersection of Goals to Experience and Express Emotion. *Emotion Review*, 11(1), 50–62.
<https://doi.org/10.1177/1754073918765665>
- Gross, J. J. (2002). Emotion regulation: Affective, cognitive, and social consequences. *Psychophysiology*, 39(3), 281–291. <https://doi.org/10.1017/s0048577201393198>
- Grossman, M., & Wood, W. (1993). Sex differences in intensity of emotional experience: A social role interpretation. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 65(5), 1010–1022. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.65.5.1010>

- Gross, J. J., & Levenson, R. W. (1993). Emotional suppression: Physiology, self-report, and expressive behavior. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 64(6), 970–986.
<https://doi.org/10.1037/0022-3514.64.6.970>
- Gross, J. J., & Levenson, R. W. (1997). Hiding feelings: The acute effects of inhibiting negative and positive emotion. *Journal Of Abnormal Psychology*, 106(1), 95–103.
<https://doi.org/10.1037/0021-843x.106.1.95>
- Heilman, M. E. (2001). Description and Prescription: How Gender Stereotypes Prevent Women’s Ascent Up the Organizational Ladder. *Journal Of Social Issues*, 57(4), 657–674. <https://doi.org/10.1111/0022-4537.00234>
- Imhoff, R., Dieterle, L., & Lamberty, P. (2021). Resolving the puzzle of conspiracy worldview and political activism: Belief in secret plots decreases normative but increases nonnormative political engagement. *Social Psychological and Personality Science*, 12(1), 71–79. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1177/1948550619896491>
- Jack, D. C. (2001). Understanding women’s anger: A description of relational patterns. *Health Care for Women International*, 22(4), 385–400. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1080/07399330121599>
- John, O. P., & Gross, J. J. (2004). Healthy and unhealthy emotion regulation: Personality processes, individual differences, and life span development. *Journal of Personality*, 72(6), 1301–1333. <https://doi-org.proxy-ub.rug.nl/10.1111/j.1467-6494.2004.00298.x>
- Kring, A. M. (2000). Gender and anger. In *Cambridge University Press eBooks* (pp. 211–231).
<https://doi.org/10.1017/cbo9780511628191.011>

Kring, A. M., & Gordon, A. H. (1998). Sex differences in emotion: Expression, experience, and physiology. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 74(3), 686–703.

<https://doi.org/10.1037/0022-3514.74.3.686>

Kwon, H., Yoon, K. L., Joormann, J., & Kwon, J. (2013). Cultural and gender differences in emotion regulation: Relation to depression. *Cognition & Emotion*, 27(5), 769–782.

<https://doi.org/10.1080/02699931.2013.792244>

Plant, E. A., Hyde, J. S., Keltner, D., & Devine, P. G. (2000). The Gender Stereotyping of Emotions. *Psychology Of Women Quarterly*, 24(1), 81–92.

<https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.2000.tb01024.x>

Riva, D. (2021). Sex and gender difference in cognitive and behavioral studies in developmental age: An introduction. *Journal of Neuroscience Research*, 1–10.

<https://doi.org/10.1002/jnr.24970>

Roberton, T., Daffern, M., & Bucks, R. S. (2014). Beyond anger control: Difficulty attending to emotions also predicts aggression in offenders. *Psychology Of Violence*, 5(1), 74–83.

<https://doi.org/10.1037/a0037214>

Roemer, L., & Borkovec, T. D. (1994). Effects of suppressing thoughts about emotional material. *Journal Of Abnormal Psychology*, 103(3), 467–474.

<https://doi.org/10.1037/0021-843x.103.3.467>

Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Rudman, L. A. (1998). Self-promotion as a risk factor for women: The costs and benefits of counterstereotypical impression management. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 74(3), 629–645.

<https://doi.org/10.1037/0022-3514.74.3.629>

- Russell, P. S., & Giner-Sorolla, R. (2011). Social justifications for moral emotions: When reasons for disgust are less elaborated than for anger. *Emotion, 11*(3), 637–646. <https://doi.org/10.1037/a0022600>
- Sasse, J., Van Breen, J. A., Spears, R., & Gordijn, E. H. (2021). The Rocky Road from Experience to Expression of Emotions—Women’s Anger About Sexism. *Affective Science, 2*(4), 414–426. <https://doi.org/10.1007/s42761-021-00081-7>
- Schimmack, U., & Diener, E. (1997). Affect intensity: Separating intensity and frequency in repeatedly measured affect. *Journal Of Personality And Social Psychology, 73*(6), 1313–1329. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.73.6.1313>
- Schoemann, A., Boulton, A., & Short, S. (2017). Determining Power and Sample Size for Simple and Complex Mediation Models. *Social Psychological and Personality Science, 8*, 194855061771506. <https://10.1177/1948550617715068>
- Smrtnik-Vitulić, H. S., & Prosen, S. (2016). Coping and Emotion Regulation Strategies in Adulthood: Specificities Regarding Age, Gender and Level of Education. *Drustvena Istrazivanja, 43–62*. <https://doi.org/10.5559/di.25.1.03>
- Sullivan, S. D., & Kahn, J. H. (2019). Individual differences in expressive suppression and the subjective experience, verbal disclosure, and behavioral expression of anger. *Personality And Individual Differences, 155*, 109723. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109723>
- Tausch, N., Becker, J. C., Spears, R., Christ, O., Saab, R., Singh, P., & Siddiqui, R. N. (2011). Explaining radical group behavior: Developing emotion and efficacy routes to normative and nonnormative collective action. *Journal of Personality and Social Psychology, 101*(1), 129–148. <https://doi.org/10.1037/a0022728>

- Timmers, M., Fischer, A. H., & Manstead, A. S. R. (1998). Gender Differences in Motives for Regulating Emotions. *Personality And Social Psychology Bulletin*, 24(9), 974–985.
<https://doi.org/10.1177/0146167298249005>
- Torres-Harding, S., Siers, B., & Olson, B. D. (2012). Development and Psychometric Evaluation of the Social Justice Scale (SJS). *American Journal of Community Psychology*, 50(1-2), 77–88. <https://10.1007/s10464-011-9478-2>
- Van Breen, J. A., & Barreto, M. (2022). Mind the gap! Stereotype exposure discourages women from expressing the anger they feel about gender inequality. *Emotion*, 23(1), 124–137.
<https://doi.org/10.1037/emo0000810>
- Wegner, D. M., Schneider, D. J., Carter, S. R., & White, T. L. (1987). Paradoxical effects of thought suppression. *Journal Of Personality And Social Psychology*, 53(1), 5–13.
<https://doi.org/10.1037/0022-3514.53.1.5>
- Zoccali, R., Muscatello, M. R., Bruno, A., Cedro, C., Campolo, D., Pandolfo, G., & Meduri, M. (2007). The role of defense mechanisms in the modulation of anger experience and expression: Gender differences and influence on self-report measures. *Personality And Individual Differences*, 43(6), 1426–1436. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2007.04.019>
- Zúñiga, C., Asún, R., & Louis, W. (2023). Normative and non-normative collective action facing repression in a democratic context: A mixed study in a Chilean Social Movement. *Journal of Social and Political Psychology*, 11(1), 362-382.

Bijlage A

Ik erken het gebruik van ChatGPT (OpenAI, <https://openai.com/chatgpt>) voor het vertalen van de samenvatting van deze scriptie van het Nederlands naar het Engels. De volgende prompt is ingevoerd in ChatGPT: "Vertaal mijn samenvatting van het Nederlands naar het Engels" gevolgd door de originele Nederlandse tekst. De output van ChatGPT was: Deze hele Nederlandstalige vertaling van de abstract. De output is door mij aangepast op de volgende manieren: De vertaling is handmatig aangepast op termen, zinsbouw, leesbaarheid en format.

Daarnaast erken ik het gebruik van ChatGPT (OpenAI, <https://openai.com/chatgpt>) voor het vertalen van de methode-sectie van deze scriptie van het Engels naar het Nederlands. De volgende prompt is ingevoerd in ChatGPT: "Vertaal de methode-sectie van het Engels naar het Nederlands" gevolgd door de originele Engelse tekst. De output van ChatGPT was: Deze hele Nederlandstalige vertaling van de methode-sectie. De output is door ons aangepast op de volgende manieren: De vertaling is handmatig aangepast op termen, zinsbouw, leesbaarheid en format.

Bijlage B

Qualtrics Questionnaire

Information about the research:

“Bachelor thesis Feelings about racism and the Dutch Sinterklaas tradition and our relations to other people”

Why do I receive this information?

- You are being invited to participate in this research, because we are interested in how you think and feel about social issues, such as racism, in The Netherlands. Therefore, we are reaching out to you.
- This research involves bachelor students, Szonja Feher, Famke Weening, Maik ten Klooster, Alyssa den Hartog, Sterre Hoogterp, Vita van Beusekom and it is supervised by PhD student Hannah Lee and Dr Ernestine Gordijn from the University of Groningen
- The start date of the research will be January 22, 2024 and the end date of the research will be April 18, 2025.

Why this research?

- In this research, we want to study what views students have on several highly debated societal issues such as racism, and how they respond to others expressing their thoughts about these issues.
- For this research, we are looking for participants who are older than 16.

What do we ask of you during the research?

- First, we will ask you for your consent to participate. When you agree to participate, you will be guided to the online questionnaire. In the questionnaire, you first answer some demographic questions (i.e., your age range, gender, ethnicity and political orientation). Further, we will ask several questions about how you perceive yourself. Next, you will be asked to express your attitudes about societal issues concerning racism, specifically in relation to the Dutch tradition of Sinterklaas. After this, you will read a passage about other people talking about this topic and complete some items. Then you will be asked your opinion and feelings about this. After completing the questionnaire, you will receive more information on this research. Only after completing the full survey, will you receive more information on this research. If you decide to withdraw from the study but would like to receive more information, you can always ask for more information about this study by sending an email to m.a.ten.klooster@student.rug.nl.
- The questionnaire will take about 15 minutes to complete.

Do I have to participate in this research?

- Participation in the research is voluntary. However, your consent is needed. Therefore, please read this information carefully. Ask all the questions you might have, for example, because you do not understand something. Only afterwards, you decide if you want to participate. If you decide not to participate, you do not need to explain why, and there will be no negative consequences for you. You have this right at all times, including after you have consented to participate in the research.

What are the consequences of participation?

- With our research, we hope to gain more understanding about people's attitude towards societal issues concerning racism, and how they think about what other people think about these issues. Thus, with your participation, you will contribute to this research. Your participation will also help a PhD student with her project as well as a group of Bachelor students with their thesis.
- We believe there are little to no risks associated with participating in this study. However, you may find some questions difficult to answer or would prefer not to answer them. Please remember that you may always withdraw from the study and/or skip questions you may not wish to answer, which does not have any negative consequences for you.
- You will receive 0.4 SONA credits for participation.

How will we treat your data?

- Your data will be used to write a doctoral thesis project, a bachelor thesis project and possibly to write an empirical article in a scientific peer-reviewed journal.
- Your data is confidential. Some information may act as identifiers when combined (i.e., gender, age range, whether you perceive yourself as an ethnic minority in the Netherlands or not, and political orientation). Also, we will collect individual SONA ID's. We use them only to compensate for your participation. Once we compensated you, we will delete them. Only the supervisors of this study will have access to it. The data consists of your responses to the questions which will be collected using an online questionnaire. We collect this data for scientific purposes.
- If the data is published, we will remove information that could be used to identify individual participants.
- When the study is finished, the data will be stored at a safe University of Groningen server and will be stored for 10 years.

What else do you need to know?

- You may always ask questions about the research: now, during the research, and after the end of the research. You can do so by sending an email to m.a.ten.klooster@student.rug.nl.

- Do you have questions/concerns about your rights as a research participant or the conduct of the research? You may also contact the Ethics Committee of the Faculty of Behavioural and Social Sciences of the University of Groningen: ec-bss@rug.nl.
- Do you have questions or concerns regarding the handling of your personal data? You may also contact the University of Groningen Data Protection Officer: privacy@rug.nl.
- Data processing takes place in Europe.
- As a research participant, you have the right to a copy of this research information (e.g., by making a screenshot).

By consenting to participate in this study you understand the following:

- I have the right to receive a copy of this informed consent form by taking a screenshot of this page or asking the researcher for a copy. (send an email to m.a.ten.klooster@rug.nl)
- My participation is voluntary, and I can withdraw from this study at any moment without having to give a reason and without any negative consequences.
- I am allowed to refuse to answer any questions that I do not wish to answer. I do not have to provide any reason for this, and this does not have any negative consequences.
- My responses are confidential and will only be shared with anyone after being anonymized.
- All my responses will be securely stored and are only accessible to the researchers.
- After completing the questionnaire, I will receive more information on the purpose of this research.
- I approve that the supervisors of this research can handle my personal data.
- I declare to be at least 16 years old.

Do you agree to participate in this study?

- ☐ Yes, I consent to participate.
- ☐ No, I do not consent to participate.

Consent to processing my personal data

- ☐ Yes, I consent to the processing of my personal data as mentioned in the research information.
- ☐ No, I do not consent to the processing of my personal data

Which of these best describes your gender identity? Please select one answer.

- ☒ Female
- ☐ Male
- ☐ Other
- ☐ Prefer not to say

How old are you?

- ☒ 16-18
- ☐ 19-21
- ☐ 22-24
- ☐ 25+

Do you perceive yourself as an ethnic minority in the Netherlands?

- ☒ Yes
- ☐ No
- ☐ Prefer not to say

Please indicate where on the scale you see yourself regarding your own political orientation

	Extremely left wing	Left wing	Slightly left wing	Neither left nor right	Slightly right wing	Right wing	Extremely right wing
My political orientation is	0	0	0	0	0	0	0

Now we would like to ask some questions about how you perceive yourself. Please indicate to what extent you agree or disagree with the following items (1 = strongly disagree, 7 = strongly agree)

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongly agree (7)
I am self expressive	0	0	0	0	0	0	0
I am not afraid to speak up in public	0	0	0	0	0	0	0
I like to speak on what's on my mind	0	0	0	0	0	0	0
I express anger or annoyance when it is justified	0	0	0	0	0	0	0
I keep quiet when I don't agree with others	0	0	0	0	0	0	0

I feel I do not have much to be proud of	0	0	0	0	0	0	0
I feel useless at times	0	0	0	0	0	0	0
I feel that I have a number of good qualities	0	0	0	0	0	0	0
I am able to do things as well as most other people	0	0	0	0	0	0	0
At times I think I am no good at all	0	0	0	0	0	0	0
I take a positive attitude toward myself	0	0	0	0	0	0	0
On the whole, I am satisfied with myself	0	0	0	0	0	0	0

**I wish I
could
have
more
respect
for
myself**

0 0 0 0 0 0 0

**All in
all, I am
inclined
to feel
that I
am a
failure**

0 0 0 0 0 0 0

In this study we are interested in how people think and feel about the Sinterklaas tradition in the Netherlands, and especially in the debate concerning Zwarte Pete (Black Pete). We first give you more information about this tradition. What is Sinterklaas?

Sinterklaas is a centuries-old Dutch tradition celebrated annually on December 5th (called "Pakjesavond," or Gift Evening). The holiday revolves around Sinterklaas. Sinterklaas, a white man, is assisted by his helpers, traditionally called Zwarte Piet(en) (Black Petes)(see image). These helpers distribute gifts, candy, and are supposed to add "playful" elements to the festivities. One of the festivities surrounding Sinterklaas involves a parade that marks his arrival in the Netherlands with music, floats, and excitement.

Traditionally, Zwarte Piet is portrayed with blackface makeup, curly hair, exaggerated red lips, gold earrings, and brightly colored clothing. This portrayal has been widely criticized for being reminiscent of racist caricatures and stereotypes associated with colonial-era depictions of Black people. Zwarte Piet is a subordinate to Sinterklaas. He is depicted as less intelligent and more clownish than Sinterklaas, reinforcing racial stereotypes. Blackface is widely recognized as offensive and racist in many parts of the world due to its historical use to mock Black people. For many, the continued use of Zwarte Piet in blackface signals a lack of awareness or concern for the feelings and dignity of black people. For many Black people and other ethnic minorities in the Netherlands, the portrayal of Zwarte Piet is a reminder of colonial history and systemic racism. Seeing such imagery in public celebrations can make these communities feel disrespected, unwelcome or excluded from Dutch cultural life. The celebration of Zwarte Piet can evoke feelings of pain, humiliation, and anger among those who associate it with racial oppression and mockery. Black people may experience bullying or feel stigmatized due to the mocking tones and comparisons made during the Sinterklaas festivities

Please indicate on the scale to what extent you believe that the portrayal of Zwarte Piet in black face is racist?

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongly agree (7)
	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Please imagine the following scenario (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Imagine that you're at a group assignment meeting, sitting around the table with all your group members. Completing this project is crucial for earning your bachelor's degree. However, several parts of the assignment must be created collaboratively, making teamwork absolutely essential for success. At some point during the meeting, the conversation shifts to the topic of Zwarte Piet's discussion and "woke culture" in general. Suddenly, your group member Mark, who is someone you have always had a close emotional bond with, starts making dismissive remarks about "Zwarte Piet," racism, and tradition. He laughs and says: "So nowadays you can't say anything anymore, right? What's next, canceling the whole Sinterklaas? This is all absolute nonsense. Traditions are traditions. And when you're a Zwarte Piet, you are supposed to be black. How hard is that to understand? These people are just delusional. They shove their little 'woke' culture and anti-racism propaganda online and into schools to brainwash kids with this garbage. And when I say something against it, I'm the bad guy and I'll be cancelled. This whole 'woke bullshit' is just people who think they are better than the rest of us, telling me what I'm allowed to say and do." Mark continues, "And don't even get me started on this 'Zwarte Piet is racist'. They want us to believe the world is ending and make us give up our traditions just so they can feel righteous about 'being equal and kind to all'. Meanwhile, all those annoying 'woke protesters' don't understand traditions - trying to destroy our way of life." Then Mark adds, "And you know who's really benefiting from all this? Black people. The left is letting them flood into the country, taking jobs from us, and draining our welfare system. We're supposed to bend over backward for them, while we are struggling. It's all part of the same woke agenda—open borders, special treatment for everyone but us, and forcing us to give up our way of life. We have to stand up against this madness. This is why I'll be painting myself black again coming to Sinterklaas, tradition is tradition."

Please imagine the following scenario (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Imagine that you're studying/ working in a cafe and having a coffee. You overhear two people you do not know, talking to each other at the table next to you. One of them is called Mark. At some point their conversation shifts to the topic of Zwarte Piet's discussion and "woke culture" in general. Suddenly, the guy called Mark starts making dismissive remarks about "Zwarte Piet," racism, and tradition. He laughs and says: "So nowadays you can't say anything anymore, right? What's next, canceling the whole

Sinterklaas? This is all absolute nonsense. Traditions are traditions. And when you're a Zwarte Piet, you are supposed to be black. How hard is that to understand? These people are just delusional. They shove their little 'woke' culture and anti-racism propaganda online and into schools to brainwash kids with this garbage. And when I say something against it, I'm the bad guy and I'll be canceled. This whole 'woke bullshit' is just people who think they are better than the rest of us, telling me what I'm allowed to say and do."

Mark continues, "And don't even get me started on this 'Zwarte Piet is racist'. They want us to believe the world is ending and make us give up our traditions just so they can feel righteous about 'being equal and kind to all'. Meanwhile, all those annoying 'woke protesters' don't understand traditions - trying to destroy our way of life." Then Mark adds, "And you know who's really benefiting from all this? Black people. The left is letting them flood into the country, taking jobs from us, and draining our welfare system. We're supposed to bend over backward for them, while we are struggling. It's all part of the same woke agenda—open borders, special treatment for everyone but us, and forcing us to give up our way of life. We have to stand up against this madness. This is why I'll be painting myself black again coming to Sinterklaas, tradition is tradition."

Please indicate to what extent you agree or disagree with the following statements:

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongly agree (7)
What Mark said is strongly problematic.	0	0	0	0	0	0	0
I think it is unacceptable to say what Mark said.	0	0	0	0	0	0	0
I think what Mark said is defensible.	0	0	0	0	0	0	0
I agree with what is said.	0	0	0	0	0	0	0

To what extent would you experience the following emotions in light of what Mark said?

	1 (Not at all)	2	3	4	5	6	7 (Very strongly)
I would feel angry.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel outraged.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel happy.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel disgusted.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel guilty.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel pleased.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel contempt.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel shocked.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel unconcerned.	0	0	0	0	0	0	0
I would feel upset.	0	0	0	0	0	0	0

I would back up what he said.	0	0	0	0	0	0	0
I would express my emotions to Mark.	0	0	0	0	0	0	0
I would suppress how I feel about what Mark said.	0	0	0	0	0	0	0

Now we want you to imagine the following (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Immediately, you can notice how anger starts boiling in you because you believe it's strongly problematic to say something like this. You feel outraged. Mark's comments deeply offend you, your values, and what you believe in. You find it morally outrageous for someone to say something like this. Now you face a dilemma. You know that speaking up could create a big drama in the group, possibly leading to heated arguments and potentially even long-lasting tension between certain group members. You know that if you start a confrontation, your group member will be mad at you for ruining the meeting with political discussions that cause heated, and potentially even lasting, conflict. At the same time, the idea of staying silent feels really wrong to you, you cannot possibly let statements like these go unchallenged.

Try to imagine you feel very angry, and that you want to express your feelings in this situation. Please write a short paragraph about how you would handle this situation: How would you express your anger? What would you say and/or do (e.g., your facial expression)?

Now we want you to imagine the following (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Immediately, you can notice how anger starts boiling in you because you believe it's strongly problematic to say something like this. You feel outraged. Mark's comments deeply offend you, your values, and what you believe in. You find it morally outrageous for someone to say something like this. Now you face a dilemma. You know that speaking up could create a big drama in the group, possibly leading to heated arguments and potentially even long-lasting tension between certain group members. You know that if you start a confrontation, your group member will be mad at you for ruining the meeting with political discussions that cause heated, and potentially even lasting, conflict. At the same time, the idea of staying silent feels really wrong to you, you cannot possibly let statements like these go unchallenged. You feel torn and don't know what to do.

Try to imagine you feel very angry, but that you do not want to express your feelings in this situation. Please write a short paragraph about how you would handle this situation: How would you suppress your anger? What would you say and/or do in this situation (e.g., your facial expression)?

Now we want you to imagine the following (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Immediately, you can notice how anger starts boiling in you because you believe it's strongly problematic to say something like this. You feel outraged. What the guy called Mark said deeply offend you, your values, and what you believe in. You find it morally outrageous for someone to say something like this. You consider your options and how you want to deal with this situation. You quickly realize that there's little risk in speaking up. This person isn't someone you're close to, you have nothing to lose in terms of personal relationship. You pause for a moment and consider all this, then you decide to express your anger.

Try to imagine you feel very angry, and that you want to express your feelings in this situation. Please write a short paragraph about how you would handle this situation: How would you express your anger? What would you say and/or do (e.g., your facial expression)?

Now we want you to imagine the following (read carefully, questions will be asked about it afterwards):

Immediately, you can notice how anger starts boiling in you because you believe it's strongly problematic to say something like this. You feel outraged. What the guy called Mark said deeply offends you, your values, and what you believe in. You find it morally outrageous for someone to say something like this. However, you pause to consider whether it's worth speaking up. You consider your options and how you want to deal with this situation. You quickly realize that there's little risk in speaking up. This person isn't someone you're close to, you have nothing to lose in terms of personal relationship. However, even though you found it very upsetting what they said, would confronting this person you don't know make any difference? After considering for one moment, you decide to keep your anger to yourself and not express any of it towards the others.

Try to imagine you feel very angry, but that you do not want to express your feelings in this situation. Please write a short paragraph about how you would handle this situation: How would you suppress your anger? What would you say and/or do in this situation (e.g., your facial expression)?

Please indicate to what extent you agree or disagree with the following statements:

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongl y agree (7)
Mark's remarks about Zwarte Piet and woke culture are unjust.	0	0	0	0	0	0	0
Mark's remarks about Zwarte Piet and woke culture are fair.	0	0	0	0	0	0	0
Mark's statements make it evident that people of color are being treated unfairly.	0	0	0	0	0	0	0

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongly agree (7)
I would sign a petition against Zwarte Piet	0	0	0	0	0	0	0

**I would
participate
in a
peaceful
discussion
about
Zwarte
Piet**

0 0 0 0 0 0 0

**I would
attend a
peaceful
rally, a
march, or a
protest
against
Zwarte
Piet**

0 0 0 0 0 0 0

**I would use
social
media to
raise
awareness
about why
Zwarte
Piet is
racist**

0 0 0 0 0 0 0

**I would
participate
in an illegal
blockade of
a
Sinterklaas
parade**

0 0 0 0 0 0 0

**I would
sign a
petition to
keep the
tradition of
Zwarte
Piet**

0 0 0 0 0 0 0

Please indicate to what extent you agree or disagree with the following statements:

	Strongly disagree (1)	Disagree (2)	Somewhat disagree (3)	Neither agree nor disagree (4)	Somewhat agree (5)	Agree (6)	Strongl y agree (7)
I would deface or destroy public images or advertisements that support, promote or feature Zwarte Piet	0	0	0	0	0	0	0
I would verbally intimidate and harass people who are pro- Zwarte Piet on internet forums	0	0	0	0	0	0	0
I would verbally intimidate and harass people who are anti- Zwarte Piet on internet forums	0	0	0	0	0	0	0

	1 (absolutely disagree)	2	3	4	5	6	7 (Absolutely agree)
I was not able to show my anger openly	0	0	0	0	0	0	0
I had to suppress my feelings of anger	0	0	0	0	0	0	0
I felt restricted in expressing my anger	0	0	0	0	0	0	0

I could openly display my anger	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
I could express my anger freely	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
I felt no restrictions in expressing my anger	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Do you remember who Mark is?

- ☐ No
- ☐ Yes, someone in a cafe
- ☐ Yes, a member of a study group working on an assignment

This was the final question. Do you have any comments about the study?

Thank you for your participation in this study! Please read the following information about this study carefully. We have withheld some information about the study.

Actual purpose and nature of the study

At the beginning of the study, you were informed that this research focuses on what views people have on highly debated societal issues, especially concerning racism in the Dutch tradition of Sinterklaas, and how they respond to other people expressing their thoughts about these issues. To investigate this, we provided you with a scenario description of someone (Mark) making dismissive remarks about topics such as “Zwarte Piet” and woke culture.

However, there were actually different versions of who made this statement and in which context they did so and on how you reacted to this statement. Depending on the condition you were assigned to, you were asked to imagine either the situation that someone who is close to you and with whom you may want to avoid conflict made these remarks or a stranger with whom getting into conflict would come at lower costs. Further, depending on the condition you were assigned to, you were either asked to imagine you expressed your anger or chose not to express it. This is why we then asked you about your feelings, opinions, and protest intentions towards the dismissive remarks after you were told to either suppress or express your anger about them.

Please do not discuss this research with other people as we are still collecting data and knowing about our hypotheses may influence the findings.

Our goal is to examine whether the anger someone experiences and their protest intentions are affected by whether they express it or suppress their anger in light of a moral violation. We have withheld this information to make sure you were not influenced by it. We want to emphasize that this study was purely academic in nature, and your responses will be kept strictly confidential. Your participation was completely voluntary, and you are free to withdraw from the study at any time without consequence. Thank you once again for your valuable participation, we appreciate your help in furthering our understanding of these important issues.

Now that you have read all the information about the purposes of the study, do you still agree with the use and processing of your data?

☐ Yes, I consent to the use and processing of my data.

☐ No, I do not consent to the use and processing of my data, and my data should be permanently deleted.

Finally

We would like to thank you again for your participation. It is very meaningful for us and possibly helps to add new findings in the research field of intergroup relations. If you are interested in the results of this

research, feel free to send an email to m.a.ten.klooster@student.rug.nl. If you click on the arrow below you, you have finished the questionnaire. Your answers will be automatically recorded (if you press the arrow below) and associated to your SONA ID. Thanks again for your participation!